

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำยืมภาษาเขมร
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (๓)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การยืมคำภาษาต่างประเทศ

การยืมคำจากภาษาหนึ่งไปใช้อีกภาษาหนึ่ง เป็นลักษณะของทุกภาษา ทุกภาษาในโลกนี้ย่อมมีการใช้คำภาษาอื่นปะปนกันเป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากแต่ละชาติจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเกิดการนำคำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเอง

สาเหตุการยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ในภาษาไทย

๑. การตั้งถิ่นฐาน ประเทศไทยมีพื้นที่ติดต่อกับเพื่อนบ้าน ทำให้คนไทยนำคำของภาษานั้น ๆ มาใช้
๒. การค้าขาย ประเทศไทยติดต่อกับค้าขายกับต่างประเทศ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนสินค้า
๓. ศาสนาและวัฒนธรรม การเผยแพร่ศาสนา การรับเอาศาสนา ทำให้เราใช้คำของศาสนานั้น
๔. การศึกษาและการกีฬา ทั้งในหนังสือเรียน และข่าวสาวต่าง ๆ
๕. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การแต่งงาน การเข้าริต การสงคราม การทูต ฯลฯ

คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

๑. คำยืมภาษาเขมร

เขมรเป็นชาติที่มีความสัมพันธ์มาเนิ่นนานทั้งการค้า การสงคราม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมเขมรมีอิทธิพลเหนือดินแดนสุวรรณภูมิก่อนกรุงสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยาจะเรืองอำนาจ ทำให้ภาษาเขมรเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นเวลาช้านาน

ลักษณะคำภาษาเขมรในภาษาไทย

๑. มักเป็นคำที่มักสะกดด้วย จ ญ ร ล เช่น เสด็จ เผด็จ อาจ อำนาจ บำเพ็ญ สราญ กำจร จจรจร ตำบล บันดาล
๒. มักเป็นคำควบกล้ำ เช่น ไกร ช้าง ปรุง ปรับปรำ ปรอง
๓. มักขึ้นต้นด้วยคำที่ใช้ บัง บัน บรร บำ นำหน้า เช่น บังคับ บังคม บังเกิด บังอาจ บันได บันดาล บันลือ บำเพ็ญ บำบัด บำเหน็จ

๔. มักขึ้นต้นด้วยคำว่า กำ ดำ ต่ำ จำ ชำ สำ บำ รำ เช่น

กำ = กำเดา กำแพง กำลั้ง กำไร กำจัด กำจร กำจร กำพรั้า กำสรวล กำเน็ด

ดำ = ดำเนิน ดำริ ดำรู้ ดำรง (ดำริ ดำไร แปลว่า ช้าง)

ต่ำ = ตำนาน ตำรวจ ตำบล ตำรา ตำลึง ตำนึก ตำนี

จำ = จำนำ จำนอง จำหน่าย จำแนก

ชำ = ชำนิ ชำนาญ ชำร่วย ชำระ ชำแหละ ชำรุด

สำ = สำราญ สำรวย สำเร็จ สำเนา สำเภา

บำ = บำเรอ บำราบ บำนาญ บำเหน็จ บำรุง บำเพ็ญ

รำ = รำคาญ รำไร

๕. นิยมเป็นคำที่นิยมใช้อักษรนำ เช่น สนุก สนาน สม่ัคร สมาน เสด็จ สมอ ถนน

๖. คำเขมรส่วนมากใช้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น เสวย ผนวช บรรทม เสด็จ โปรด

ขนง เขนย สรวล

๗. เป็นคำแผลง เช่น ครบ - คัมรบ, ขดาน - กระจดาน, จำย - จำหน่วย,
แจก - จำแนก